A tanácstörvény tervezetéről

Az új tanácstörvény a dolgozó tömegekről való fokozottabb gondoskodást helyezi előtérbe

Közeledik népi demokráciánk alkotmányos életének nagy napja: a tanácsválasztás. Ilyenkor sok dolgozó megfontolja, vajon mekkora utat tettünk meg fejlődésünkben a tanácsrendszer bevezetése óta. Ha szívből felelünk erre, akkor minden dolgozó elmondhatja, hogy a nép bölcsessége mindinkább tért hódít a tanácsok ügyvitelében, különösen a kormányprogramm után. Az új tanácstörvény tervezet a dolgozó tömegekről való fokozottabb gondoskodást helyezi előtérbe.

Én ezt az alkalmat használom fel arra, amikor országszerte a dolgozók a tanácstörvény tervezetet vitatják, a tanács munkájáról szólnak, hogy az Ujszegedi Fogarasi-utca és Küküllő-utca lakóinak nevében megköszönjem a Városi Tanács gondoskodását. A Horthy-rendszer 25 esztendő alatt sem volt képes városi színvonalra emelni ezt a két jobbára munkáslakta utcát. Nem volt víz a közelben, nem volt villany és a legkisebb eső után is bokáig érő sárban kellett kiválogatni a járhatóbb utakra. Most ez teljesen megváltozott: ártézi kutat kaptunk, a mult év őszén kigyulladt a villany, a járdákra salakot hordtak, amelyet az utca lakói önkéntes vállalással elegyengettek.

A mi tanácsunk minden problémánkat előbb-utóbb megoldja. Ezért készülünk munkahelyeinken többtermeléssel városunk felszabadulásának 10. évfordulójára, a tanácsválasztásokra — ezzel is akarjuk segíteni államunkat.

Csöre János,
a Szegedi Kenderfonógyár művezetője

A tanácstagok rendszeresen tartsák meg fogadóóráikat

Nagy érdeklődéssel olvastam el a tanácstörvény tervezetet, amelyben megszabták a tanácstagok jogait és kötelességeit is. Azonban igen fontosnak tartanám, ha az új tanácstövény arra nézve is lehetőséget adna, hogy a tanácstagok munkájuk elvégzése mellett, rendszeresen megtarthassák a fogadóóráikat és ne kelljen különböző nehézségeken keresztülmenniök, hogy biztosítsák maguk számára a tanácsi munka elvégzéséhez szükséges időt.

Igen sok esetben és sűrűn cserélődtek a tanácstagok. Helyüket legtöbb esetben nem töltötték be. Helyesnek tartom a törvénytervezet VI. paragrafusa 4/b. pontját, amely előírja, hogy a megüresedett tanácstagok helyeit újra be kell tölteni. Csak azt hiányolom, hogy erre nem tűz ki határidőt. Javaslom, hogy igen rövid határidőt tűzzenek ki. Ez annál is inkább szükséges, mivel a tanácsok a maguk működési területén felelősek a dolgozók szociális, egészségügyi, kulturális, közellátási és másirányú ellátottságáért és amennyiben egyes helyeken a tanácstagok eltávoznak, helyük megüresedne és nem tudnának eleget tenni a dolgozókról való fokozott gondoskodásnak.

Igen fontosnak tartanám még azt is, hogy a törvénytervezetbe vegyék be azt, hogy a tanácstagok kötelesek megválaszolni, azoknak az ügyeknek az elintézését, melyekkel a fogadóóráikon megbízták őket. Mert igen sok esetben elhangzott a tanácstagok működéséről az a panasz, hogy meghallgatni meghallgatták a választókat, de nem értesítették őket, hogy kérelmükkel kapcsolatban milyen intézkedést tettek és mi lett annak az eredménye.

Nagygyörgy Imre,
a Jutaárugyár dolgozója

Első szelvényére telitalálatot ért el a Toto

Az e heti 12 találatos totószelvény egyik nyertese, Budai Elemérné a tatai járási tanács dolgozója. Most töltött ki először életében totószelvényt és ezzel mindjárt telitalálatot ért el: 90.002 forint 50 fillért nyert. Budainénak még három dolgozótársa is tippelt egy-egy szelvénnyel és abban állapodtak meg, hogy aki nyer, az juttat társainak a nyereményből. A váratlanul szerzett nagy összegből azonban a boldog nyerő még ötezer forint értékű ruhaneműt is vásárol Győrrévfalu legjobban rászoruló árvízsújtotta gyermekei számára.

Gyermekparalizissel foglalkozó orvoskongresszus kezdődött Rómában

Róma (AFP) Hétfőn megkezdődött Rómában a gyermekparalizissel foglalkozó nemzetközi tudományos orvoskongresszus. A kongresszust Gaetano Martino, olasz közoktatásügyi miniszter nyitotta meg. A küldöttek a konferencia során az orvostudomány történetében először tekinthetik meg a heinemedin betegség élő virusait egy különlegesen erős új mikroszkop segítségével.

SZEGEDI JEGYZETEK

Miért rossz az ebéd?

Pár perc múlva 12 óra. A Délmagyarországi Cipőgyár munkatermeiben még zúgnak a gépek, csattognak, zörögnek a szerszámok. A nyitott ajtókon, ablakokon keresztül azonban már ízletes ebéddel biztató illat árad be. Akik ebédre előfizettek, mosolyogva néznek össze munkaközben. Van aki meg is jegyzi:

— Ma jó ebéd lesz, érzem az illatáról! Amikor meg szólal az ebédidő kezdetét jelző csengő, sokan sietnek az ebédlőbe, tányért, kanalat, villát vesznek le a polcról. Megkezdődik az ebédosztás.

— Húsleves — nézegetnek örömmel a tányérokba, míg az asztalhoz érnek. Megérdemelt a jó ebéd az igyekvő munka után. Az első kanál étel azonban nem ízlik. Kostolgatják előbb, majd zúgás fut végig az asztalsorokon.

— Ez nem húsleves!

Az asszonyok, akik ismerik a háztartás titkait és akik sokan főztek már tökbélből „húslevest" azonnal ki is találják, hogy bizony ez hamis-húsleves. Nekik azért valahogy másként sikerült. Többen be tudták vele csapni a férjüket, mert módosan, gondosan megadták az étel ízét. Ez a leves azonban más. Erősen érzik rajta a tök íze, hiányzik a zöldség belőle. Sebaj, majd a főzelék jobb lesz! Kiürülnek a tányérok és azok, akik gyorsabban ettek, már hozzák is az asztalhoz a tökfőzeléket, amelynek a tetején pörkölt piroslik.

A pörköltnek volt hát olyan jó illata! A dolgozók azonban a tökfőzeléket gyanúval fogadják. Még mindenki emlékszik egy nemrégen történt esetre, amikor ebédközben az egyik asszony kukacot talált a tökfőzelékben. Akkor szóltak is a szakszervezeti konyhán (ahol az üzemnek főznek) és ott megígérték, hogy ezután jobban vigyáznak az étel tisztaságára. Ezzel most nincs is baj, mégis csaknem minden tányéron ott marad a főzelék. A dolgozók elégedetlenül és éhesen hagyják el az ebédlőt. Kifelé menet bizony nem igen dícsérik sem a szakácsot, aki nem adta meg az étel ízét, sem az Üzemélelmezési Vállalat anyagbeszerzőjét, aki dohos lisztet ad a főzéshez.

Csaknem ehetetlen volt a tökfőzelék szeptember 2-án, mert dohos liszttel ránfották be a tököt és nem adtak megfelelő mennyiségű tejet vagy tejfelt a főzelékhez.

Nem ez az első eset, hogy éhen maradtak a Déma Cipőgyár dolgozói és nemcsak a Déma Cipőgyár dolgozói hagyták a tányéron az ebédet. „Ezen a héten bizony sok tányérban ott maradt az ebéd nálunk is..." — mondja Nagy Jánosné, a Kötél- és Hálógyár ÜB.-titkára. Az Autójavító dolgozóinak is feltűnt, hogy a szakszervezeti konyháról hozott ebéd minősége és íze egyre romlik. Magyar József elvtárs például azt is kifogásolta — és jogosan —, hogy fás, szálkás, napokkal előbb leszedett zöldbabot főznek meg az üzemi dolgozóknak.

Hogy romlik az ebéd minősége az üzemi konyhán, annak egyedül a nemtörődömség, a gondatlanság az oka. Az Üzemélelmezési Vállalat dolgozói, amikor a heti étlapokat tervezik, amikor az ebédhez szükséges nyersanyagot felvásárolják és amikor azt megfőzik, gondoljanak arra, hogy azt munkában kifáradt emberek elé tálalják, akik a pénzükért ízletes, gusztusos és tápláló ebédet akarnak enni. Az Üzemélelmezési Vállalat vezetője, Bagán András elvtárs is tudja mindezt, de különböző kifogásokat mond. Az valóban igaz, hogy a MEZŐKER-től és a Földművesszövetkezettől nem a legjobb minőségű, hanem napokkal előbb leszedett, többször fonnyadt főzelékféléket kapnak és ezért a MEZŐKER és a Földművesszövetkezet a felelős. Az étlapok összeállításához azonban ezután kérjék az üzemi étkeztetési felelősök segítségét és egyben kérdezzék meg tőlük, hogy mi a dolgozók kívánsága. Az Üzemélelmezési Vállalat gondosabban ellenőrizze a konyhák munkáját és gondoljon arra is, hogy ne csak tisztán főzzenek, hanem a magyar konyha szokásai szerint megfelelően adják meg az ebéd ízét is.

Ha így járnak el, bizonyára sok dícséretet és kevesebb kifogást hallanak majd és ahogy az ebéd jó illata mosolyra tudja deríteni a dolgozókat, a jó ebéd után még gyorsabban halad a munka is.

(N. M.)

Elsőévesek az egyetemen

A VÖRÖSMARTY-UTCÁBAN, a színház színészbejáratával szemben van egy magas, emeletes ház. Ennek a háznak a kapuján reggeltől-estig vidám fiatalemberek járnak ki-be. Aki befele megy, rendszerint dinnyét visz, aki kifelé jön, az előbb megáll a kapu előtt, körülnéz és csak azután indul meg, bizonytalan léptekkel erre, vagy arra. Hogy dinnyét visznek befele az nem csoda, hisz dinnyeszezon van. De hogy sokan megállnak a kapu előtt tájékozódni, ez már furcsa. Ezek nem lehetnek szegedi emberek, különben tudnák, hogy merre az arra. Valóban: új szegedi emberek a ház lakói.

A ház ugyanis az orvostudományi egyetem fiúdiákotthona, és a befele dinnyevivők, a kifelé tájékozódók valamennyien elsőéves orvostanhallgatók. Ha valaki megszámolná őket, úgy találná, hogy kereken 130-an vannak. Az egyiket közülük Bónai Andrásnak hívják. Özvegy édesanyja a kisalföld cukorrépatermő földjéről küldte ide, hogy azt a pályát választhassa magának, amelyikhez hivatást érez. Fogorvos akar lenni. Sopronban szakérettségizett. Bizony messze került hazulról, de azt mondja:

— Kevés ideje vagyok Szegeden, de maris itthon érzem magam. Az egyetem igazán mindent megtett ennek érdekében. A menza kitünő ételeket ad, a diákszálló kényelmes és szép.

A DIÁKSZÁLLÓ frissen festett, oszlopos lépcsőháza meg a folyosó valóban szép. Ilyen helyen igazán otthon érezheti magát az ember. A diákotthon igazgatója elmondja, hogy most kapták ezt az épületet. A nyáron tatarozták, kisebb átalakításokat végeztek rajta, hogy minél jobban megfeleljen a hallgatók igényeinek.

— Remélem, meg lesznek elégedve vele a hallgatók — mondja.

— De meg ám — veti közbe nevetve Kis Nándor — mert a mi szállodánknak van még egy nagy előnye: az, hogy a színház szomszédságában van. Aztán gondolkodva hozzáteszi:

— Nekem nagyon tetszik a város, Többet kaptam Szegedtől meg az egyetemtől, mint vártam. Csak most aztán én is megfeleljek a várakozásnak.

Az elsőéveseket nem csak arról ismeri meg az ember, hogy megállnak a kapu előtt tájékozódni. A könyvtárban a katalógusnál is könnyen rájuk lehet találni — ők vannak ott legtöbben. Még nagy gondot okoz az egyes könyvek raktári számának kikeresése. A Somogyi könyvtárban is például Sándor János első éves joghallgató már munkában volt! Az első szemináriumra készült fel.

Sándor János a magasépítő technikumban végzett és vállalati jogász szeretne lenni. Kétszáznyolcvan forint ösztöndíjat kap. Bejáró. Szülei Kiszomboron laknak. Örömmel újságolja, hogy már volt előadásuk állam és jogelméletből, meg római jogból. Kicsit nehezen megy még az előadás jegyzetelése, de az előadó elvtársak tekintettel vannak erre és lassítják az előadás tempóját. Mosolyogva meséli el, milyen figyelemesek a könyvtár dolgozói. Pedig majdnem minden kérőlapot elhibáz az ember először.

IGEN, KÖNYVTÁRAINK DOLGOZÓIT elismerés illeti. Mindkét könyvtárunk alaposan felkészült az egyetemisták fogadására. Különösen az elsőéveseket fogadják nagy figyelemmel és kalauzolják őket a könyvtárak dolgozói.

— Valahogy rögtön észreveszik rajtunk, hogy elsőévesek vagyunk, és hozzánk mindenki kedvesebb — mondja Sándor elvtárs.

Sebestyén József, a Juhász Gyula egyetemi diákotthonban lakik. Szakérettségis hallgató, a székesfehérvári MÁV fűtőház küldte szakérettségire. Jórendű volt. Most a magyar-történelem szakon tanul a bölcsészkaron. 470 forint ösztöndíjat kap. Szegedre vették fel. Vett már jegyet a Cigánybáróra, minden mozit végiglátogatott.

— Kicsit furcsa még Szeged, de nem idegen — mondja. — A tanulmányi osztály, a tanárok, az idősebbek mindent megtesznek, hogy minél előbb a rendes kerékvágásba kerüljön az életünk.

Évfolyamtársa, Grósz József nagymányoki bányászcsalád gyermeke újságolja, hogy volt már előadásuk is.

AZ ELSŐÉVESEK szinte valamennyien vidámak, megelégedettek. Igen sokat remélnek az egyetemtől, az új élettől. Az ország minden részéből jöttek ide, hogy tanuljanak, hogy felkészüljenek a munkára. Technikumok, szakérettségik, gimnáziumok, tanítóképzők küldték őket, a legjobbakat. Ahányan vannak, annyi cél, annyiféle terv. Fiatalok — tanulni akarnak. Az egyetemnek most segíteni kell őket, hogy terveik valóraváljanak, és megőrizzék és hasznosítsák azt a lendületet, életkedvet, amelyet magukkal hoztak.

Bőhm József

Agronómusok tapasztalatcseréje Vásárhelyen

Szeptember 6-án megyénk szakemberei — a gépállomások, termelőszövetkezetek, állami gazdaságok és kísérleti gazdaságok agronómusai — Vásárhelyen egész napos ankéton adták át egymásnak termelési tapasztalataikat. Novák Károly elvtárs, megyei főagronómus a vitaindító beszédében Gerő elvtárs „Készüljünk fel a télre" című cikkéből indult ki és hangsúlyozta, hogy

Gerő elvtárs szavai reánk, csongrádmegyeiekre is érvényesek, mert mielőttünk különösen «nagy feladatok állnak a télre való felkészülésben».

— Megyénkben — mondotta Novák elvtárs — a sokoldalú feladat némileg elterelte a figyelmet a gabonakérdés megoldásától. Ez nem helyes. Igaz, nagyon fontos a hagyma-, a gyümölcs-, az ugorka-, a paradicsom- és a paprika-exportterv teljesítése, de ne csak a makói hagymának, meg az őszibarack egyeduralkodásának örüljünk; tekintsünk a gabona kérdés megoldása, a jövő évi kenyérellátásunk elé és felé.

Novák elvtárs a továbbiakban jelentős szakmai támogatást, értékes tanácsokat adott megyénk szakembereinek, mert részletesen beszélt az őszi talajmunkák — a trágyázás, a szántás, a vetőmag előkészítés és a vetés — helyes és korszerű módszereiről.

Az előadáshoz elsőként Balogh Jenő elvtárs, a szegedi Dózsa tsz agronómusa szólott, aki elmondotta, hogy a termelőszövetkezet termőtalaja nem a legkielégítőbb, mégis az idén megnyugtatóan szép eredményt értek el (tavaszi búzából például 9.98 mázsát termeltek holdanként az egyéni gazdák 7.12 mázsás holdankénti termésátlagukkal szemben). Eredményüket annak köszönhetik, hogy a tavaszi búzát tavaszi mélyszántásba vetették és a trágyázásnál pétisó műtrágyát is alkalmaztak. Őszi búzájukat szemcsés műtrágyával behintett talajba vetették és tavasszal, amikor a föld felszikkadt, pétisót hintettek a fejlődésben elmaradt növényre. A boronálást borús, szélcsendes időben végezték, s ha a szél egy percre is felerősödött beszüntették a boronálást.

Az agronómusok sokat beszéltek a talajelőkészítésnek arról a módjáról is amelyről Kolbai egyetemi tanár, a földművelési minisztérium főagronómusa írt vitaindító cikket. Limerlin elvtárs, a makói kísérleti gazdaság agronomusa ezzel kapcsolatban mondotta el, hogy

a forgatás nélküli talajelőkészítésnek ő is híve, de véleménye szerint fontos előfeltétele ennek az, hogy négyévenként legalább egyszer mélyszántást is kapjon a talaj.

Az agronómusok vitája és tanácskozása sok újat és értékes, gazdag tapasztalatokon alapuló, korszerű termelési módszert adott megyénk szakembereinek.

Elkészült az újszegedi víztorcny

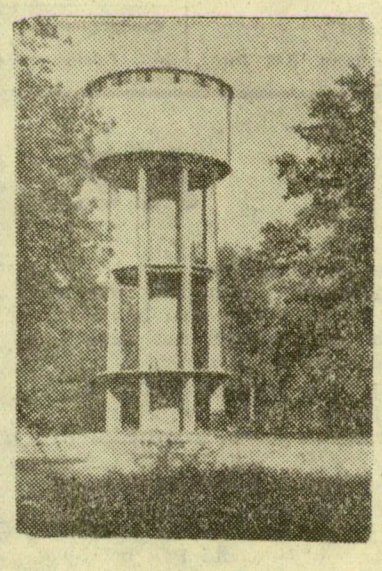

Még néhány nap és üzembe helyezik ötéves tervünk Szeged viszonylatában igen jelentős alkotását, az újszegedi víztornyot. A víztorony megjavítja Ujszeged vízellátását. Ujszegednek eddig csak alacsonynyomású vize volt. A szegedi víztorony egymagában nem tudta ellátni elegendő magasnyomású vízzel egész Szegedet. Ezért vált szükségessé Ujszegeden víztorony létesítése. A víztorony nagyban fogja segíteni a mezőgazdasági programm végrehajtását, az öntözéses gazdálkodás fejlesztését.

A víztornyot 1950-ben kezdte el tervezni a Szegedi Tervező Irodában Szojka Jenő építészmérnök a Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium megbízásából. A víztornyot eredetileg 25 m magasra tervezték, majd később a megnövekedett igényekkel számolva magasságát 36 m-re emelték. A tervezést igen nagy követelmények elé állították. Hasonló kapacitású víztorony hazánkban még nem volt. A szegedi víztornyot, amelyet 1900-ban terveztek, a tervezésnél nem lehetett alapul venni. A felszabadulás után hazánkban tervező mérnökök nem foglalkoztak víztorony tervezéssel.

A sztálinvárosi víztornyot is később, 1951-ben tervezték. Ez természetesen igen megnehezítette a tervező munkáját. Szojka Jenő építészmérnök, akinek mintegy 30 esztendős szakmai gyakorlata van, nem rettent meg a problémától és megoldotta feladatát. Szojka elvtárs még annakidején ezért a munkájáért és más jelentős tervezéseiért az építőipar kiváló dolgozója kitüntetést kapta.

A víztorony és ennek leglényegesebb része, az 500 m³-es víztartány hatalmas, 25 m magas vasbeton pilléreken nyugszik. A víztartány köralakú, 12 m átmérőjű. Mélysége 5 és fél méter. A víztartályhoz lépcsők vezetnek, és a víztartány felső szintjéig 212 lépcsőn lehet feljutni.

Az újszegedi víztorony néhány nap mulva megkezdi működését. A tartályok már meg vannak töltve vízzel. Az első próbákat a víztorony sikerrel kiállotta.

Az újszegedi víztorony üzembehelyezése újabb állomás Szeged fejlődésének.

Sohajda László
tervező